ÎN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL X-lea CONGRES AL PARTIDULUI

AGENDĂ COMPETIȚIONALĂ

CURSA DE MARE FOND

În zilele de 8, 9 și 10 august U.G.S.R., în colaborare cu Federația română de caiac-canoe, organizează o cursă de mare fond pe Dunăre. La această întrecere participă numeroși sportivi (cu echipaje de K2) din Tulcea, Galați București, Timișoara, Sulina, Brăila, Arad, Hunedoara etc Va lua startul, de asemenea, și o echipă din Uniunea Sovietică.

Iată programul competiției: 8 AUGUST: Brăila (plecarea după-amiază) — Măcin-Galați; 9 AUGUST: Galați — Isaccea — Tulcea; 10 AUGUST: Tulcea-Maliuc-Sulina (punct final).

INTRECERE INTERNAȚIONALĂ DE ATLETISM

Duminică, a avut loc pe stadionul Tractorul din Brașov întîlnirea de atletism dintre selecționata județului Brașov și T.S.K.A. Septembri Sofia. Victoria a fost obținută de sportivii localnici, care au reușit să cîștige majoritatea probelor. Citeva dintre rezultate: **masculin: 100 m:** M. David 10,9; **200 m:** M. David 21,9; **400 m:** Ad. Belciug 50,7; 800 m: E. Mihăescu 1:51,5; **1 500 m:** I. Sas 4:04,1; **110 mg:** H Cernescu 14,9; **400 mg:** Gh. Tănăsescu 55,5; **lungime:** L. Szabo 6,59; **înălțime:** M. Mitilecis 2,00; **disc:** Z. Heghe duș 51,14; **suliță:** Boris Stefanov (T.S.K.A.) 67,68; **feminin: 100 m:** Georgeta Cîrstea 12,1; **200 m:** Balca Poitașeva (T.S.K.A.) 26,0.

C. GRUIA coresp. principal

„CUPA 23 AUGUST"

Consiliul de educație fizică și sport al orașului Hațeg, împreună cu Consiliul orășenesc al sindicatelor și Comitetul U.T.C. organizează în cinstea celei de a XXV-a aniversări a eliberării României „Cupa 23 August" la fotbal, tenis de masă, și volei

La această competiție participă echipe aparținînd următoarelor asociații sportive: Întreprinderea de industrie locală, Liceul mixt, I.R.E.H., Întreprinderea forestieră, Abatorul, Fabrica de conserve etc.

NICU SBUCHEA, coresp.

FOTBAL INTERSTRĂZI

Ca în fiecare an, vacanța școlară programează numeroase competiții sportive. Printre cele mai îndrăgite se numără, firește, și fotbalul. Iată una dintre aceste frumoase întreceri: „CUPA INTERSTRĂZI" organizată de C.E.F.S. al sectorului 4 București, în întîmpinarea zilei Eliberării.

Competiția a reunit la start echipe de pitici ale străzilor Matei Ambrozie, Voineasa, Foișor, Dristor, șos. Vitan.

Conduce, neînvinsă, formația Vitan (căpitan de echipă elevul Marian Ionescu, golgeterul campionatului). La juniori, clasamentul „Cupei interstrăzi" arată astfel: 1. Reconstrucției II 12 p, 2. Labirint 10 p, 3. Voineasa 8 p.

EXERCIȚIUL FIZIC — REȚETA TINEREȚII

Interviu cu tovarășul OCTAVIAN DĂNILĂ, șeful Inspectoratului sanitar de stat al județului Brăila

Oameni din diferite domenii de activitate aparent deosebiți prin preocupările lor participă, de fapt, cu fiecare acțiune, la grandiosul destin social, angajîndu-se în mecanismul complex al dezvoltării multilaterale a societății noastre. Integrarea armonioasă a omului în cerințele pe care le impune contemporaneitatea ridică la rang de lege preocuparea pentru întărirea sănătății și dezvoltarea multilaterală a omului.

Fără îndoială, în cadrul acestor preocupări un loc de seamă îl ocupă medicina și sportul. Două ramuri ale activității umane care, uneori, operează cu mijloace comune, în vederea unui scop comun.

Despre mișcare, în general, și despre exercițiul fizic în special, adică exercițiul fizic practicat organizat, metodic, rațional, în vederea întăririi sănătății, dezvoltării fizice armonioase, formării, sub aspect moral-volitiv a personalității tinerilor, am avut ocazia să discutăm cu medicul Octavian Dănilă, șeful Inspectoratului sanitar de stat al județului Brăila.

„Fără îndoială, ne relatează interlocutorul nostru, *exercițiul fizic prezintă un interes deosebit pentru medicină. Este cunoscut încă din antichitate, iar astăzi continuă să cîștige din ce în ce mai mult teren în cadrul preocupărilor noastre. Asta pentru că s-a dovedit un admirabil mijloc de profilaxie și terapeutică. De asemenea, prezintă o caracteristică deosebit de importantă: se încadrează în categoria medicamentelor naturale și nimeni nu se intoxică cu el, ba dimpotrivă, cu cît este folosit, aș spune în doze mai mari, cu atît gustul pentru el crește, devenind — și realitatea o confirmă — o componentă indispensabilă vieții noastre. În afara acestora, practicarea lui impune și alte măsuri care, de asemenea, fac parte din preocupările comune ale medicinii și sportului: cadru natural în care se desfășoară, deci prezența unor factori curativi, de călire, cum sînt aerul, soarele, apa, precum și o serie întreagă de elemente ținînd de domeniul igienei care ajută foarte mult la însușirea unor deprinderi indispensabile omului contemporan"*

— Referitor la modul și măsura în care instituțiile medicale sînt angrenate în această luptă, ce ne puteți spune?

— Exercițiul fizic constituie, după cum am mai afirmat, un gen de terapie naturală. Ne place să-l considerăm astfel pentru că efectul său se răsfrînge asupra organismului uman, asupra tuturor funcțiilor și capacităților sale, influențîndu-le pozitiv.

Este medicament, în adevăratul sens al cuvîntului, în cazul aplicării lui în vederea corectării unor deficiențe motrice sau funcționale, și factor adjuvant pentru oamenii sănătoși în circumstanța folosirii lui în scopul întăririi sănătății, pentru dezvoltarea morfo-funcțională sau chiar pentru atingerea posibilităților limită din punct de vedere biologic — cadrul oferit de sportul de performanță și de educație fizică.

În aceste direcții este îndreptată și activitatea noastră. În plus, apare și grija pentru asigurarea și controlul cadrului adecvat acestui gen de tratament.

— Ne puteți relata cîteva aspecte din activitatea cadrelor sanitare de pe teritoriul județului Brăila, care privesc direct educația fizică și sportul?

— Da, desigur. Cu problemele medicale ale sportului, în orașul Brăila se ocupă medicul specialist CONSTANTIN TONU. Din păcate, considerăm că este prea puțin, în măsura în care posibilitățile noastre de investigare în acest domeniu sînt foarte reduse, deoarece acțiunea ar necesita și o aparatură specifică și un personal mai numeros.

În schimb, am acordat o atenție deosebită educației fizice în școlile de pe teritoriul județului.

Plecînd de la constatarea existenței unui număr relativ mare de scutiri medicale de la orele de educație fizică din școli, am organizat o serie de investigații care sînt înglobate într-un studiu de amploare, la nivel național. Ele au permis trageea unor concluzii pe baza cărora am făcut deja cîteva propuneri inspectoratului școlar, care sperăm să fie puse în practică, începînd chiar din toamna acestui an.

— Puteți să ne precizați cîteva din ele?

— De pildă, am considerat că ar fi mult mai bine dacă educația fizică s-ar efectua diferențiat, cu exerciții fizice corespunzătoare deficiențelor motorii sau funcționale pe care le prezintă o serie de elevi. Pentru aceasta, un profesor de educație fizică ar fi bine să fie profilat pe educația fizică a deficienților. Astfel, elevii apți pentru educație fizică ar putea lucra la un nivel mult superior, iar cei cu deficiențe nu vor mai fi scutiți. Pentru aceasta, însă, pînă la asigurarea cadrelor necesare, va fi nevoie de cîte un sacrificiu al unui profesor la fiecare școală, deși nu se poate numi astfel o misiune care nu face decît să înnobileze pe oricine.

De asemenea, în planul de asistență medicală, ne preocupăm de instruirea specială a unor cadre medicale medii pentru a putea asigura cultura fizică medicală la bolnavii deficienți motori.

— Vă rugăm să ne spuneți, care a fost tematica de cercetare în școlile în care s-au efectuat investigații și care a fost concluzia principală?

— Cercetarea este o acțiune de sinteză, eșalonată pe o durată de 4 luni, care se efectuează în fiecare an.

Tema a constituit-o dezvoltarea fizică a elevilor în raport cu vîrsta și programa de învățămînt.

În cadrul acestei teme, am ales ca parametri talia, greutatea, perimetrul toracic, volumul respirator și altele. Ele au fost coroborate și cu condițiile de mediu. Concluzia esențială: în proporție de peste 75% elevii dau randamentul potrivit în procesul de învățămînt, au o dezvoltare fizică corespunzătoare, toate datele fiind superioare anilor precedenți. Dar, după cum vă spuneam, misiunea noastră este de a exercita o influență pentru ca și restul — acel 25%, care prezintă deficiențe sau se află la indici biologici sau stato-ponderali inferiori, să se folosească în mod judicios de acest minunat mijloc, care este exercițiul fizic. Dar, deocamdată, ei sînt scutiți pentru că nu se pot integra nivelului de activitate al celorlalți.

— Desigur că și în privința preîntîmpinării apariției deficiențelor, pînă la vîrsta școlară există o preocupare...

— Ne preocupă și această problemă. Exercițiile fizice, mai mult sub formă de joacă, sînt făcute la grădinițele preșcolarilor. De asemenea, ne îngrijim să extindem și să îmbunătățim calitativ perimetrul spațiilor de joacă, în toate cartierele orașului, în măsura în care pe cele existente le considerăm insuficiente.

— Alte categorii de tineri, de oameni ai muncii, cum și în ce măsură vă preocupă?

— Această activitate este ceva mai diversificată. În mediul rural căutăm să popularizăm exercițiul fizic. De pildă, prin serviciul de asistență sanitară, la căminele culturale sau la casele de cultură s-au ținut diferite conferințe după care s-a proiectat un film foarte interesant, intitulat „Călirea prin apă, aer, soare". De altfel, o serie de măsuri și inițiative care au cuprins o masă largă de tineri de pe tot cuprinsul țării, cum a fost „Crosul tineretului", au avut o mare influență asupra tineretului de la sate.

— În încheiere, ce ne mai puteți spune?

— Nu ca o deformație profesională, dar propun o rețetă cu caracter general, adresată tuturor tinerilor, dar și vîrstnicilor: pe lîngă cultură, mișcare și sport, cel puțin din 2 în 2 zile, timp de o viață!...

Interviu consemnat de
Gh. ILIUȚĂ

1944 - FILE DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC - 1969

V.

Dezvoltarea sportului românesc în ultimul sfert de veac e atestată de numeroase și expresive mărturii. Fenomenul are complexitate și rădăcini adînci, care pornesc din grija permanentă a partidului și statului nostru față de educația fizică, față de problema robusteții națiunii. Avem în prezent peste 8000 de secții de sport în cluburi și asociații, în școli și universități; activează la noi peste 15 000 de echipe, însumînd aproape 200 000 de sportivi legitimați; se adaugă acestora și milioane de oameni care și-au făcut din sport un aliat al timpului liber. Aceste dimensiuni conțin în substanța lor nu numai o mare cantitate de muncă organizatorică desfășurată de-a lungul anilor, nu numai efectul unei activități de difuziune a exercițiului fizic în toate păturile populației, ci și însemnate eforturi de ordin material concretizate mai ales într-o rețea diversă de baze sportive. Este unanim recunoscut că practicarea sistematică a sportului, că penetrația ideii de educație fizică sînt dependente, pînă la raporturi direct proporționale cu existența terenurilor, sălilor și bazinelor adecvate acestor activități.

Despre modul cum a crescut și s-a dezvoltat — prin grija partidului — baza materială a sportului, ne vorbește tovarășul MIRON OLTEANU, secretar al C.N.E.F.S.

La 23 August 1944, România avea pe plan sportiv realizări puține, nesistematice, nesusținute, bazate doar pe elanul și efortul unor entuziaști izolați, iar rețeaua de terenuri și de săli de sport conține goluri imense. Concentrate doar în cîteva orașe, destinate numai pentru practicarea a două, trei ramuri sportive, se resimțea o acută penurie de baze sportive, elocventă pentru dezinteresul oficial și pentru caracterul nedemocratic al sportului, la periferia căruia rămăsese majoritatea tineretului și a oamenilor muncii.

Transformarea socialistă a țării avea să se soldeze și cu o nouă concepție despre sport. O societate umanistă ca a noastră trebuia să pună la dispoziția tuturor membrilor ei și dreptul la educație fizică, ca modalitate de prim rang pentru fortificarea fizică și morală a indivizilor ei. Această orientare partinică s-a manifestat ferm și consecvent, și numai ei i se datoresc apariția și dezvoltarea acestui fenomen social autentic și cuprinzător pe care l-am denumit în anii din urmă mișcarea sportivă. El n-ar fi putut să apară, sau n-ar fi reușit să rămînă viabil și evolutiv, dacă paralel cu alte condiții statul nostru n-ar fi făcut susținute eforturi de ordin material pentru amenajarea unei întinse rețele de baze sportive, care să corecteze urmările unei ingrate moșteniri. Efectul acestei atitudini lucide s-a materializat, pînă acum, în realizări care domină net zestrea precară a trecutului. Avem astăzi mai multe stadioane și terenuri de fotbal, de aproape 10 ori mai multe terenuri de volei, baschet, handbal și tenis, de 9 ori mai multe piste de atletism și de 3 ori mai multe săli de sport. Este semnificativ, poate, să marcăm că Municipiul București beneficiază în prezent de un număr de baze sportive de două ori mai mare decît cele existente în toată țara înainte de 23 August, Capitala noastră, remarcîndu-se pe această linie prin prezența unor veritabile complexe sportive, noțiune și realizare modernă, corespondentă cu realitatea actuală a sportului de performanță.

Și în numeroase alte orașe ale țării au apărut, mai ales în ultimii ani, construcții sportive remarcabile prin gradul lor de confort și de utilitate, iar multe dintre ele și prin valoarea lor urbanistică, devenite imediat focarele unei intense activități (Constanța, Galați, Cluj, Brașov, Craiova, Timișoara, Iași, Hunedoara, Bacău, Piatra Neamț, Pitești, Tg. Mureș, Arad, Oradea, Baia Mare, Ploiești, Brăila, Miercurea Ciuc etc.). Succesele sportului românesc de performanță trebuie, fără îndoială, interpretate și prin trimiteri la aceste însemnate realizări, care au oferit condiții favorabile cultivării talentelor, remarcabile la tot pasul în masa tineretului nostru. Medaliile olimpice cucerite, titlurile de campioni mondiali, europeni și balcanici, cele 15 cupe de campioni europeni, sutele de medalii de aur, argint și bronz obținute la diferite mari competiții internaționale, întreg acest bilanț al sportului românesc, făptuit pînă acum, în preajma celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei, este puternic corelat cu sporirea neîncetată a patrimoniului de terenuri și săli. Numeroase ramuri sportive, care porneau din acest punct de vedere de la zero, au în prezent o rețea de baze sportive proprii; atletism, lupte, caiac-canoe, box etc. De o înzestrare tot mai bună au început să beneficieze și sporturile de iarnă prin construirea de pîrtii, schi-lifturi, teleferice și patinoare artificiale. Mai evidențiem, de asemenea, și tendința la dotare și înzestrare a bazelor sportive cu materiale, instalații și echipament modern. SUBLINIEM CĂ ACEASTĂ OFENSIVĂ ÎNCEPUTĂ ȘI SUSȚINUTĂ PENTRU CONSOLIDAREA MIȘCĂRII SPORTIVE A ÎNSUMAT, PÎNĂ ACUM, INVESTIȚII ÎN VALOARE DE APROAPE 1 MILIARD LEI. Trebuie recunoscut că dacă aceste fonduri ar fi fost mai judicios utilizate, cu precădere în prima etapă, astăzi patrimoniul material al mișcării sportive ar fi fost mai bogat. Subliniem că realizările trecute în revistă, sînt rodul eforturilor conjugate ale C.N.E.F.S.-ului, cu

UN MILIARD!

cele ale altor departamente ce au responsabilități în domeniul activității de educație fizică și sport. La această importantă operă socială au participat U.G.S.R.-ul (numai în ultimii patru ani a acoperit din fonduri proprii 34% din suma echivalentă cu totalul construcțiilor și reparațiilor de baze sportive), Ministerul Învățămîntului, Oficiul Național de Turism, Ministerul Forțelor Armate, Ministerul Afacerilor Interne, Administrația de Stat Loto-Pronosport precum și consiliile populare județene (pentru preocupările manifestate în ultimii ani merită să fie citate consiliile populare ale județelor Cluj, Dolj, Brașov, Galați, Constanța, Timiș, Tulcea).

Paralel cu activitatea de edificare a atîtor stadioane și săli de sport, în țara noastră s-au desfășurat, în anii de după Eliberare și acțiuni menite să realizeze acel tip de baze sportive simple, răspîndite peste tot în școli, cartiere, sate, întrunind un minimum de condiții, cu accesibilitatea și criteriile de economicitate. În totalitate, ele compun, de fapt, substratul material al sportului nostru, perimetrul în care se realizează contactul amplu dintre exercițiul fizic și milioane de oameni. Rețeaua de baze sportive simple are capacitatea să determine rezolvarea sarcinilor sociale ale mișcării noastre sportive printre care am cita: întărirea sănătății oamenilor muncii, relaxarea și refacerea după efortul de producție, cultivarea acelor calități morale pe care sportul le stimulează îndeobște. În acest compartiment există, de asemenea, realizări notabile, dar care nu satisfac încă necesitățile din ce în ce mai mari. Explicația unor stări încă nesatisfăcătoare ar trebui să începapă amintind că mulți ani au fost desființate numeroase baze sportive, fără amenajarea compensatorie a altora noi, deși exista o hotărîre a Consiliului de Miniștri care interzicea o asemenea atitudine. Abia în ultimii 4 ani și mai ales după apariția Legii 29/1967 și a H.C.M. 629/1968, existența bazelor sportive a început să fie apărată împotriva măsurilor arbitrare, dezafectarea unora realizîndu-se numai cu avizul C.N.E.F.S.-ului, succedată de realizarea altora noi.

Ceea ce s-a construit în decursul anilor în materie de baze sportive simple nu a compensat numărul celor desființate. Expansiunea fenomenului nostru sportiv pretinde o rețea mai deasă și uniform răspîndită de baze sportive, problemă căreia va trebui să-i acordăm tot mai multă atenție în viitor.

Aș dori să mă refer și la o chestiune îndelung discutată: aceea a sălilor de sport de pe lîngă școli. Nu considerăm că ar mai fi necesar să argumentăm despre utilitatea acestora, pentru realizarea unei profunde educații fizice, cuprinzătoare pentru întreaga populație școlară. Ar fi imperios necesar să i se afecteze sportului în planul didactic un spațiu de învățămînt egal cu al oricărei alte discipline. Toată lumea este convinsă că sălile de sport din incinta școlilor reprezintă un elementar răspuns la imperativele de ordin social ale educației fizice, dar, cu toate acestea, în practică el a fost ignorat, majoritatea școlilor construite la un moment dat neavînd săli pentru sport. Pe viitor această lacună va fi remediată, deoarece s-a hotărît ca de acum înainte nici o școală cu peste 16 clase să nu mai fie lipsită de sală pentru sport.

În ansamblu, însă, construcțiile sportive de pe întreg cuprinsul țării compun o realizare excelentă. Așezări rurale sau urbane care în trecut nu erau marcate decît de existența maidanelor sau a locurilor virane, au astăzi un minimum de baze sportive; orașe cu tradiție în istoria sportului românesc, care aveau pe vremuri numai o bază, două și acelea mici, demodate și rău întreținute, beneficiază în prezent de obiective moderne, capabile să folosească mișcării sportive de masă, precum și pregătirii celor mai pretențioase performanțe. Este sugestivă și exemplară situația orașului Piatra Neamț, care dispune astăzi de o sală de sport, una de gimnastică și alta pentru jocuri sportive, de un bazin de înot descoperit, de un stadion și de alte terenuri de fotbal, de o pistă de atletism, de 8 terenuri de baschet, 5 de volei, unul de handbal, unul de tenis de cîmp, o pistă de schi și o popicărie. Inventarul de baze sportive al orașului Piatra Neamț se repetă în alte numeroase localități din țară (Iași, Bacău, Baia Mare, Cîmpulung Muscel etc.) realizat prin grija și eforturile statului, precum și datorită contribuției materiale și morale a organelor locale.

Aș dori, de asemenea, să subliniez că acțiunile de construcție a bazelor sportive realizate pe întreg cuprinsul țării s-au efectuat în bună măsură, asemeni și altor obiective sociale, prin participarea entuziastă și voluntară a sutelor de mii de oameni, îndeosebi tineret, prilejuind manifestarea hărniciei și fierbintelui patriotism specific pretutindeni noilor noastre generații.

Dezvoltarea impetuoasă a tuturor domeniilor de activitate, precum și interesul constant manifestat de către conducerea de partid pentru rezolvarea tuturor aspectelor de importanță socială ne permit să ne gîndim cum va arăta în perspectivă baza materială a mișcării sportive, cum va trebui să fie dotat fiecare oraș în viitor, în funcție de numărul locuitorilor, de tradiția lui sportivă, de condiții naturale etc.

Pentru anii următori sînt prevăzute fonduri care vor fi concretizate în stadioane, săli de sport, bazine de înot, patinoare artificiale, fapt ce se va repercuta favorabil asupra evoluției sportului nostru de masă și performanță. În propunerile planului cincinal (1971—1975), ca și în estimațiile de perspectivă pentru perioada 1976—1980 se urmărește o repartizare mai judicioasă a fondurilor. În corespondență cu noua împărțire teritorială se va urmări dotarea cu baze sportive și a acelor localități care nu au încă, sau sînt dotate nesatisfăcător. În următorul cincinal, CNEFS-ul se va orienta spre construcția de obiective mari în general, urmărindu-se ridicarea a una-două baze sportive în fiecare județ. În aceeași perioadă, U.G.S.R.-ul a prevăzut pe lîngă subvenționarea unor obiective mai importante ca dimensiuni și realizarea unei serii de baze sportive simple și de agrement. Pe aceeași linie se înscriu și proiectele Ministerului Învățămîntului, precum și cele ale Consiliilor populare județene.

Încheind această succintă retrospectivă, precum și schița marilor perspective, dorim să subliniem că acum în preajma celei de a 25-a aniversări a Eliberării patriei, România Socialistă oferă tineretului ei și în general tuturor categoriilor de vîrstă ale populației condiții mai bune de practicare a educației fizice și sportului, condiții care însumează mari eforturi și însemnate investiții. Și pe acest plan, partidul și statul nostru au dovedit preocupări laborioase, soldate cu realizări de civilizație modernă, ca o expresie a caracterului profund umanist al societății noastre socialiste.

Miron OLTEANU

PE MAGISTRALELE SOCIALISMULUI

(Urmare din pag. 1)

arheologice care vorbesc despre vremi străvechi. *„Viața oamenilor de aci* — ne spunea „însoțitorul" pe cărările istoriei — *a fost plină de dureri, o luptă continuă cu vitregiile naturii și ale societății trecute".* Și, pentru a convinge, profesorul Orășanu scoate un document, una dintre dovezile cele mai elocvente ale suferințelor de odinioară ale plutașilor, ale tăietorilor de lemne și ale slujitorilor din micile fabrici de cherestea aparținînd domeniului coroanei.

„Vin cu lacrimi în ochi să vă rog să binevoiți a-mi da și mie un spor pe lîngă pensia lunară căci trăiesc tare, greu cu lei 750 ce am; timpurile sînt grele și nu mai pot să muncesc ca să-mi pot ține zilele ce mai am de trăit eu cu nevasta și o fată nemăritată. Vă rog din tot sufletul să vă gîndiți și la chinuitoarele mele bătrînețe căci e păcat de Dumnezeu să mă frămînt în lipsă și mizerie după 33 de ani serviți."

Este cererea pensionarului Ilie Săpunaru, de acum 33 de ani, o dovadă a mizeriei, a umilințelor și suferinței trudi torilor de pe Bistrița, o doleanță nesatisfăcută ca toate celelalte, de altfel. De cîte ori acești oropsiți ai soartei nu și-au ridicat — în zadar — glasul unit pentru o retribuire mai omenească a ingratei lor munci!

Ajungînd la capătul *istoriei amare* — a bicăzenilor — mereu aceeași, neschimbătoare — începem urcușul pe scara prosperității, a străducirii, „cetății luminii" din Moldova. Astăzi, după 25 de ani de socialism, Bicazul are o nouă înfățișare, a devenit — dintr-o comună neînsemnată în care predominau colibele — un oraș industrial și turistic de prim rang. Zăgăzuirea apelor Bistriței, pentru a le transforma forța în lumină, a adunat aici oameni din toate colțurile țării. Marele baraj — împlinire posibilă numai în anii noștri a visului inginerului Dimitrie Leonida care bătuse fără izbîndă la porțile marilor industriași acum șase decenii și jumătate, cu un proiect în acest sens, revarsă acum din salba care începe la Stejarul și se termină la Bacău, sute de mii de kilowați, face mai mănoase, constant rodnice, ogoarele din jur.

Barajul stîrnește o justificată curiozitate din partea turiștilor români și străini, ca și, „marea Bicazului", cum i se mai spune lacului de acumulare de la poalele Ceahlăului, ce se întinde pe o lungime de 35 de kilometri... Blocuri noi, confortabile, înlocuind vechile colibe, completează armonios fermecătorul tablou al tînărului oraș de sub gigantul de beton, școli moderne (dintre care una va fi dată în folosință chiar în acest an), spitale, grădinițe de copii, cluburi, case de cultură, muzeul cu profil hidroenergetic, numeroasele fabrici (de cherestea, de confecții metalice necesare rețelei hidroenergetice, atelierele centrale etc.) ce se alătură impunătoarei fabrici de ciment, azbociment, var și agrocalcare sînt mărturii ale vieții noi, care animă orașul foștilor plutași și pristavi, acum cocători, specialiști în producerea liantului din piatră, strungari, frezori, meșteri în construcțiile de hidrocentrale.

Am reținut din discuțiile cu directorul muzeului, una din specificările sale care spun totul despre Bicaz, despre oamenii săi: *„Mulți dintre cei ce au venit din alte părți să lucreze aici — este și cazul meu — n-au mai putut să-l părăsească, s-au simțit legați de el, s-au atașat de localnici — oameni care, datorită condițiilor trecute, afișează o gravitate parcă devenită ereditară, oameni de surprinzătoare tenacitate, harnici, minunați. Împreună au făcut ca orașul să înflorească pe zi ce trece. Nu numai economic, ci și cultural".*

★

Ca aproape în toate domeniile, bicăzenii au pornit în sport de la nivelul zero. *„La noi nu a existat nici un fel de tradiție* — sublinia tov. *Aurel Popa*, secretarul Comitetului executiv al Consiliului Popular al orașului Bicaz — *și începutul este legat de construcția hidrocentralei. Mai apoi, în 1964, tineretul de aici a contribuit în mare măsură la înjghebarea primelor baze sportive și la amenajarea unui vast complex cuprinzînd terenuri de fotbal, handbal, volei, pistă pentru atletism, avînd o tribună cu peste 1000 de locuri — înconjurate cu gard din beton; au fost, de asemenea, amenajate 2 bazine de înot pentru adulți și copii, un teren de volei la casa de cultură, o popicărie modernă la fabrica de ciment, alte terenuri simple de fotbal și volei la liceu și la școlile de 4 și 8 ani".*

Primele manifestări bicăzene în arena sportivă au început, cum era și firesc, în cadrul întreprinderilor și la nivelul orașului. Fotbalul a pătruns anul trecut chiar în divizia națională C, prin Cimentul Bicaz, iar echipa elevilor de la Școala de șoferi, *Volanul*, joacă, în campionatul județean; handbaliștii liceului activează în divizia națională școlară, secții de atletism, lupte, volei, baschet, popice, sînt pe punctul de a se consolida și, cu siguranță, nu va trece mult timp pînă ce sportul bicăzean se va putea afirma puternic și în ce privește înalta performanță. Poate că apariția imensului lac va face să apară, în curînd, campioni ai țării și la sporturile nautice.

Firește, cadrul natural atît de pitoresc pe care-l oferă lacul, Ceahlăul, Cheile și toate celelalte puncte de mare atracție din apropiere face ca turismul să formeze capitolul sportiv cel mai bogat al activității oamenilor muncii din Bicaz. La cabanele așezate în mijlocul fermecătoarelor peisaje nemțene, în campinguri, alături de numeroșii turiști din celelalte părți ale țării sau străini, ce depășesc un milion anual, vin zilnic sute de localnici dornici să facă mișcare, să admire priveliști noi, să respire fortifiantul ozon al pădurilor montane, încing jocuri cu mingea pe poienele alpine, fac expediții temerare pe pantele abrupte...

Sînt cîteva spicuiri din filele istoriei trecute și recente a celui mai nou oraș de pe Bistrița, din cele două capitole atît de contrastante ale vieții bicăzenilor.